

Ten einde in dit onderzoek zoo veel mogelijk gegevens te kunnen verwerken neem ik de vrijheid u te verzoeken daaraan uwe medewerking te willen verleen. Indien u daartoe bereid is zou ik gaarne opgave ontvangen van hetgeen u in de braakballen van Kerkuilen hebt gevonden.

Daarbij zouden eventueel de volgende aanvullende gegevens op prijs worden gesteld.

1e. vindplaats;

2e. datum waarop de ballen zijn verzameld.

Verder deel ik u mede, dat met medewerking van Mej. Dr. A. Schreuder en de heer Dr. G. Barendrecht beide te Amsterdam een aanvang is gemaakt met het determineren der soorten, van Muizen en Spitsmuizen, waarvan resten in de ballen aanwezig zijn, met de bedoeling ook in dat opzicht een zoo volledig mogelijk beeld te ontwerpen.

Met deze arbeid zal nog geruime tijd gemoeid zijn, zoodat in de bovenbedoelde publicatie dienaangaande nog slechts enkele opvallende verschijnselen zullen kunnen worden behandeld.

Intusschen zou ik het zeer op prijs stellen, indien ik van uwe determinaties, indien deze reeds verricht zijn, de uitkomsten reeds nu zou mogen ontvangen.

Wageningen

G. WOLDA

Een Orkaan in Miniatuur. Zondag 5 Juli des namiddags te ongeveer drie uren zag ik in Nijmegen een merkwaardig natuurverschijnsel, merkwaardig vooral voor mij, omdat ik het tevoren nog nimmer had gezien, althans niet in zulke demonstratieve afmetingen. Voor het huis in de Marterstraat, waar ik logeerde, bevindt zich namelijk een uitgestrekt, braakliggend bouwterrein, een met gras begroeide vlakte, begrensd door huizenrijen aan drie zijden, gedeeltelijk open alleen tegen het oosten. Op dien Zondag was het zonnig, warm weer, helder ondanks eenige bewolking. Er was geen wind, of althans zoo weinig, dat hij nauwelijks bemerkbaar was als een lichte koelte.

Plotseling, terwijl ik voor het venster naar buiten zat te kijken, zag ik midden op het hier boven beschreven grasveld een wervelende stofkolom omhoog stijgen, die zich, naar schatting, ongeveer twaalf meter als een bruin-grijze rookzuil boven den bodem verhief, en zich in een tempo niet veel sneller dan van een hard loopenden voetganger regelmatig voortbewoog van het zuiden naar het noorden in rechte lijn. Het verdient vermelding, dat juist aan den zuidkant, waar het verschijnsel een aanvang nam, het terrein door een aaneengesloten huizenrij wordt begrensd.

Op het veld hadden kort tevoren eenige kermistenten gestaan en er lagen op den bodem allerlei voden en stukken papier. De wervelende stofkolom nam deze allen mee en voerde ze dwarrelend naar boven tot op belangrijke hoogte, naar het me toescheen meer dan vijftig meter, ofschoon boven de wervelende stof niets te zien was, dat op een wolk geleek of dat aan den broekspijp-vorm herinneren kon van een hoos. Boven de twaalf meter hoge rookzuil, die een trechter vormde op den bodem van nauwelijks vijf a zes meter middellijn, was het volkomen helder en doorzichtig en alleen de dwarrelende beweging der papieren en voden wees op een werveling ook daar boven, want ze werden in gelijk tempo en in de zelfde richting meegevoerd.

Ik volgde in gespannen aandacht de beweging van het verschijnsel over het veld. Aan het noordelijke uiteinde wordt dit afgesloten door een stevig gebouw, een kloosterschool, niet hooger dan ongeveer 10 meter. Ik was zeer benieuwd wat het wervelstormpje tegen dezen hinderpaal zou uitrichten, die het recht te gemoet ging. Het bleek echter tegen den onwrikbaren vijand niet bestand. De stofzuil sloeg tegen de muren neer, een dun, bruin rookpluimpje stulpte over het roode pannendak en alleen de voden en papieren dwarrelden hoog daarboven uit naar een onbekende bestemming. Of over deze barrière heen de werveling zijn loop heeft vervolgd, heb ik niet kunnen vaststellen. Ik vermoed, dat dit verschijnsel geen zeldzaamheid is, ofschoon het misschien betrekkelijk weinig voorkomt in zoo suggestieven vorm. Bovendien was ook de gelegenheid tot rustige waarneming op zoo geringen afstand wel heel bijzonder. Het leek zooiets als een laboratorium-demonstratie van het mechanisme van een wervelstorm en de schroefdraadbeweging was op dien korten afstand zeer duidelijk waarneembaar. Meer dan door lange beschrijvingen is het mij door deze waarneming duidelijk geworden, wat zulk een luchtverweling kan uitrichten, wanneer ze in het groot optreedt, 't zij dan boven een zee of een zandwoestijn.

Wageningen

J. D. C. VAN DOKKUM

De Trompetzwanen in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Oorspronkelijk kwamen in Noord-Amerika twee zwanensoorten voor, nml. de kleinere „whistle-swan” en de grootere „trumpeter-swan”.

De whistle-swan broedt in het hoge Noorden. Voorloopig schijnt er nog geen gevaar te zijn, dat deze zwaan zal uitsterven. Zij wordt tot nu toe althans nog ieder jaar in vrij grooten getale op den trek waargenomen.

Anders staat het er voor met de trompetzwaan. Deze, de grootste van alle in de Ver. Staten in het wild levende watervogels, broedde voorheen op vele voor haar geschikte plaatsen in het